

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967211008/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Skillinger; men endskiønt det skaffede mig Frost i alle mine Fingre, holdt jeg dog den kolde Bog til Trods for Svie og Smerte med mine elendige Hænder, og vilde ikke engang spille saa megen Tiid at varme dem imellem under Dynen.

Til Dem, min Ven, tør jeg uden Forfængelighed sige, at neppe noget Fruentimmer kan gjøre meere med sine Hænder end jeg, men alt hvad jeg veed og kan havde jeg lært førend jeg fyldte mit Niende Aar. Dette reyste sig ingenlunde af Lyst til Arbeydet, ney; langt fra, Haabet at vinde meere Tiid til at Læse, naar jeg intet meere havde at Lære var min eneste Drivfieder. Nu skulde jeg da Lære at skrive, men en større Ulyst kan ingen Barn lære noget med, end jeg havde for at skrive, og for io før io heller, at Blive af med min Skrivemester anvendte jeg saa megen Fliid, at jeg ikke fik meere end 39 Timers *Information*, og det er alt hvad min Underviisning har kostet mine Forældre; thi min Læsning havde min Beste Fader Betalt, og sye lærte jeg af min Moder og Bestemoder.

Da jeg var Elleve Aar var jeg ikke allene Ligesaa høy, som jeg er endnu, men endog gifte færdig, førend jeg Blev fiorten ønskede min Bedstemoder at have mig hos sig, men da hun havde skiftet med sine Børn, og følgelig kunde give bort i Levende Live hvad hun vilde, saa frygtede min Moder for, at hendes Arve Part maatte Blive formindsket, ved det jeg fik, og derfor afslog hun sin Moder sin Begiering; thi man var vis paa, at hun ikke gav mig noget, saa længe jeg var hos mine Forældre, fordi hun vidste, at jeg da jntet godt fik af det. Den første *May* 1746 tog Gud hende til sig, og Berøvede mig min sidste Trøst og Biestand. Baade mine *Oncles* og min Moder havde meere end hundrede Gange hørt hende sige, at adskillige af hendes Nips vare mine, men hun glemte dem kun til min *Confirmations* Dag, da jeg skulde pyntes med dem, og dette var ventelig Aarsagen hvorfor